

Türkiye Kimya-İş

EKİM. 1974

TÜRKİYE KİMYA SANAYİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

sayı:45 yıl.4

İNSA İŞÇİLERİ KAZANACAKTIR

**kendi sendikalarımızı
biz kendimiz
seçeceğiz**

İSTANBUL'DA AVCILAR SEMTİNDEKİ İSTANBUL NAYLON SANAYİ A. Ş.'NDE (İNSA) PATRONLAR İŞÇİLERİN SENDİKA SEÇME ÖZGÜRLÜKLERİNİ ENGELLEMİŞ, ANAYASAMIZIN 46. MADDESİNİ ÇİĞNEYEREK SENDİKAL ÇALIŞMA YAPAN İŞÇİLERİ İŞTEN ATMIS VE FİİLEN KANUNSUZ GREV YAPARAK DİĞER İŞÇİLERİ DE FABRİKAYA SOKMAMIŞTIR. ALTI YILDIR SARI SENDİKA TEKSİF'İN BOYUNDURUĞUNDA, HAKLARI PATRONA PEŞKEŞ ÇEKİLEN İNSA İŞÇİLERİ, BU BOYUNDURUĞU KIRIP DEVRİMCİ SENDİKALARDA SAF TUTMAK İÇİN HAREKETE GEÇMİŞ, İŞYERİNDE NAYLON-6 ADLI BİR KİMYASAL MADDE ÜRETİLDİĞİNİ DE GÖZ ÖNÜNE ALARAK KİMYA-İŞ SENDİKASINA ÜYE OLMUŞLARDIR. KARŞILARINDA KİMYA-İŞ'İ GÖRMEK İSTEMEYEN PATRONLAR HEMEN İŞYERİNİN KİMYA DEĞİL, TEKSTİL İŞKOLUNA GİRDİĞİNİ İDDİA ETMİŞLERDİR. BU ARADA DA TEKSİF SAHTE FİŞLERLE YETKİ İSTEMİŞTİR. İŞÇİLER BİR OYUNA GELMEMEK İÇİN AYRICA SENTEK-İŞ ADLI BİR TEKSTİL SENDİKASI KURUP TOPLU HALDE ÜYE OLMUŞLARDIR. İŞÇİLER DAHA SONRA TEKSİF'TEN ÇAĞRI VE YETKİ İDDİALARINI GERİ ALDIĞINA DAİR BİR DE BELGE ALMIŞLARDIR. BU GELİŞMELERDEN ÇEKİLEN PATRONLAR İÇLERİNDE ÜÇ İŞYERİ TEMSİLCİSİNİN DE BULUNDUĞU ALTISI USTA DOKUZ İŞÇİYİ HAKSIZ OLARAK İŞTEN ATMISLARDIR. ARKADAŞLARININ NEDEN İŞTEN ATILDIĞINI SORAN İŞÇİLERİN TÜMÜ PATRON TARAFINDAN FABRİKADAN ATILMIŞ VE ÇIKARMA İŞLEMİNDEN ÖNCE DE İŞYERİNE JANDARMALAR ÇAĞRILMIŞTIR. 31 EKİM GÜNÜ 9 İŞÇİ DİŞİNDA İŞÇİLER YENİDEN İŞBAŞI YAPMIŞLAR, ANCAK NORMAL ÜRETİME ÇEŞİTLİ NEDENLERLE GEÇİLEMEMİŞTİR. JANDARMALAR FABRİKANIN İÇİNE DAĞILARAK TEZGAHLARIN BAŞINA DİKİLMİŞTİR. DURUM GENEL BAŞKANIMIZ DİNÇER DOĞU TARAFINDAN BAŞBAKAN BÜLENT ECEVİT'E BİR TELGRAFLA BİLDİRİLEREK PROTESTO EDİLMİŞ VE SİLAHLARIN GÖLGESİNDE ÜRETİM YAPILAMAYACAĞI BELİRTİLMİŞTİR.

'SENDİKA SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ BOĞAZLANDIĞI GİBİ BİRDE KANUNSUZ LOKAVT YAPILIYOR.'

Üyesi olmadığımız bir sendikaya itilmek isteniyoruz. En doğal hakkımız olan sendika seçme özgürlüğümüzü kullanarak Teksiften istifa ederek Kimya - İş Sendikasına üye olduk. Fakat Patronlar toplanarak Teksiften kurtulmak için kurduğumuz Senteks-İş Sendikası kurucusu arkadaşlarımızı, işyeri temsilcilerini ve kendilerince tehlikeli gördükleri 9 arkadaşımızı işten atıp arkadanda 280 kişiyi kapı dışarı ettiler.

Bu olayda işgal falan yoktur. Sadece işten atılan 9 arkadaşımızın yeniden işe alınması için müdahale ettik. Sabah çalışmak üzere fabrikaya geldiğimizde kapıda kartların olmadığını gördük. Ve sabah vardiyasına gelen arkadaşlarımız jandarma tarafından işe alınmadı. Burada, görüldüğü gibi bizim işgalimiz değil patronun kanunsuz lokavtı vardır.

'BİZİM ARAMIZDA PATRONLARA SATILIK İŞÇİ YOKTUR.'

Şimdiye kadar içimizden bir çoğunu satın almaya çalıştılar ama muaffak olmadılar. Fakat biz sınıfımızın onurlu bayrağını taşıyoruz ve bizim aramızda her şeyi parayla elde etmeye alışmış patron sınıfına satılık adam yoktur.

'HEPİMİZ BİRİMİZ BİRİMİZ HEPİMİZ İÇİN'

Arkadaşlarımızın yeniden işe alınması için sonuna kadar direneceğiz. Ya hep ya hiç. Bizim direnişimiz yalnız 9 arkadaş için değil patronları tarafından insafsızca açlığa terk edilen binlerce işçi içindir. Biliyoruz ki İNSA'da kazandığımız bir mücadele Türkiye işçi sınıfının kurtuluşu yolunda atılmış bir adımdır. Amacımız ülkemizi 30 - 40 kişinin sahipliğinden kurtarıp milyonlara mal etmektir. Türkiye'de bir kaç tröstün sömürüsüne son vererek işçi sınıfının devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olduğu bir düzeni kurmaktır. Bu nedenle de mücadelemiz sadece ekonomik değil siyasaldır.

'BİZ İŞÇİ SINIFININ KOYUN SÜRÜSÜ DEĞİL, HER İŞÇİNİN BİR BEYİN OLDUĞUNU, GEREKTİĞİNDE HER İŞÇİNİN BİR LİDER OLABİLECEĞİNİ İSPATLADIK.'

Biz işçileri bir mal gibi satan zihniyete karşıyız. Patronla ortak düşünüp ortak karar veren ve kendi sınıfına ihanet eden sarı sendikalarla mücadele ediyor ve devrimci sendikaların çatısı altında toplanmak istiyoruz. Bu durumdan şu anda kurtulmanın tek çaresi işçi sınıfına anayasal hakkı olan sendika seçme özgürlüğünün (REFERANDUM HAKKININ) tanınmasıdır. Bütün işçileri anayasal özgürlüklerine sahip çıkmaya ve referandum hakkımız için mücadeleye çağırıyoruz.

pahalılığın sebebi ücret artışı değil, kapitalistlerin aşırı kâr hırsıdır

ENFLASYON İŞÇİLER İÇİN DAHA FAZLA PATRONLAR İÇİN DAHA FAZLA KÂR

Fiyatlar yine ateş pahası. Ekmekler ufaldı, fiyatlar arttı. Kiralar yükseldi. Fiyat artışları nedeniyle birçok mal karaborsaya düştü. Giyecek fiyatları sürekli olarak artıyor. Bir kazak, bir ayakkabı almak için üç dört gün he sap yapmak zorunda kalıyoruz. Bütün söz vermelere rağmen yeniden zamlar gelecektir. Hayat çok hızlı bir biçimde pahalılaşmaktadır. Ve daha da pahalılaşacaktır. Bu gidişle 1975 yılı biz işçiler için tam bir cendere olacaktır.

Şubat ayı sonunda toplu zamları açıklayan CHP-MSP hükümeti " ücretler fiyatların önünde gidecek " diye söz vermişti. Ama bu gerçekleşmedi. Gerçekleşemedi de. Çünkü biliyoruz ki, pahalılık da kalkınma gibi basit bir mesele değil, bir düzen meselesidir. Ve pahalılık bu düzen içinde çözümlenemez.

Şimdi basında pahalılık ve işsizlik üzerine bir yığın haber çıkıyor, bir "enflasyon" sözüdür gidiyor. Çok sayıda patron uşağı yazar ve patron örgütleri sözcüsü enflasyon üzerine laflayıp duruyor. Efendim, enflasyon piyasaya fazla para sürülünce oluyormuş, efendim piyasada çok fazla mal almak istediği olunca enflasyona gidilmiş, işçiler zam alınca fiyatlar artarmış, fiyatlar artarmış, fiyatlar artınca enflasyon olurmuş ve dolayısıyla enflasyonun sorumlusu işçilermiş ve daha neler...

Biz işçiler bütün bu söylenenleri dikkatle izleyeceğiz. Günlük politika yalanları ile daha fazla aldatılmamak için biz bu sözlerin altında yatan gerçekleri görmeye zorlayacağız kendimizi. Bütün günlük sosyal, ahlaki, siyasi cümlelerin, açıklamaların, söz vermenin hangi sınıfın çıkarlarını yansıttığını, biz işçilerin mi, yoksa sömürücü kapitalistlerin mi çıkarlarını yansıttığını anlamaya çalışacağız. Peki, basındaki, radyodaki, televizyondaki bu süslü cümleleri nasıl yorumlayacağız? Söz konusu durumdan kimin kârlı çıkacağını düşünerek, kafa yorarak.

enflasyon, patronlar için bir soygun yoludur

Enflasyon nedir? Enflasyon genel olarak fiyatların hızlı ve sürekli bir biçimde artması demektir. Bu ise biz işçilerin daha fazla sömürülmesi demektir. Daha hızlı fiyat artışı, patronlar için daha fazla kâr, biz işçiler için daha fazla yoksulluk demektir.

Enflasyon işçi ücretlerinin düşük tutulması için girişilen bir politikadır ve patronlar, kapitalistler için iyi bir soygun yoludur. Enflasyon kapitalist düzenin aşırı kâr elde etme hırsının sonucudur. Ve çıkarına işlediği sınıf tarafından, yani kapitalistler, patronlar tarafından yaratılır.

Enflasyon milli gelir, ücretler, pahalılık ve işsizlik ile çok yakından ilgilidir. Nitekim bugün Avrupa'da ve ABD'de enflasyon ve işsizlik atbaşı gitmektedir ve o ülkelerin emekçilerini ciddi bir biçimde tehdit etmektedir. Bir rapora göre enflasyon hızı bakımından Türkiye 24 ülke arasında % 26'lık bir hızla 3. durumdadır.

fiyatlar arttıkça neden fakirleşiyoruz ?

Fiyat artışlarından tüm emekçiler zarar görür. Zarar görenlerin başında da biz işçiler geliriz. Sendikalarımız eliyle yaptığımız uzun mücadelelerin sonucunda biz işçiler, toplu sözleşme yapıp zam alırız. Elimize daha fazla para geçer. Ama bir bakarız ki, elimize daha çok para geçmesine rağmen ihtiyaçlarımızı yine gideremiyoruz, daha az yiyecek, daha az giyecek alıyoruz, daha da yoksullaşıyoruz. Nedendir bu? "Eskiden paranın değeri vardı. Artık paranın da bir değeri kalmadı," demeye başlarız. Ne demek isteriz?

Biz işçiler için önemli olan, elimize geçen paranın miktarı değil, o para ile satın alabileceğimiz malların miktarıdır. Bu yüzden iki tür ücretten söz ederiz.

1) PARASAL ÜCRET : Bu, biz işçilerin işgücümüzü kapitalistlere, işverenlere kiralayarak elde ettiğimiz paradır. Ücret pusulasında gösterilen ücrettir.

2) GERÇEK ÜCRET : Bu, aldığımız paranın tüketileceğimiz mallar karşısındaki satın alma gücünü gösterir.

Diyelim ki, 50 lira ücret ile çalışıyoruz. Saat başına 2 lira zam aldık diyelim. Gündeliğimiz 66 lira olur, yani % 32'lik bir zam almış oluruz. Ama aynı dönemde şekere % 35, kumaşa % 40, gaza % 50 zam gelirse biz yerimizde bile saymayıp gerilemiş oluruz. Daha da yoksullaşmış oluruz. Yani cebimize daha fazla para girerken, elimize daha az mal girer. Fiyatlar hızla arttığı için elimize daha az yiyecek, daha az yaka - cak getirebiliriz.

Bugün Türkiye'de biz işçilerin gerçek ücretleri mutlak olarak azalmaktadır. Bizler daha verimli bir şekilde çalışırken, daha fazla değer yaratırken Türkiye'de milli gelir sürekli olarak artarken, biz her geçen gün bu toplam gelirden daha az bir pay almaya, daha da yoksullaşmaya itiliriz.

İşte son on yılımızı sergileyen bir araştırmanın sonuçları:

Yıllar	Milli Gelir Artış Hızı(%)	Gerçek Ücret Artış Hızı(%)
1964	4,9	6,4
1965	4,6	4,5
1966	10,3	4,3
1967	6,1	3,5
1968	6,7	4,9
1969	6,3	8,3
1970	5,5	0,8
1971	7,9	-5,1
1972	4,9	-1,4
1973	6,4	-3,9

Görüldüğü gibi, gerçek ücretlerimiz sürekli olarak düşmektedir. Ve en büyük düşüşler de 12 Mart sonrasındaki faşist uygulamalar dönemine, 1971-1973 e rastlamaktadır:

Fiyatlar arttıkça, yani enflasyon oldukça gerçek ücretlerimiz düşmekte ve bundan, başta işçi sınıfı olmak üzere sabit gelirli tüm emekçiler zarar görmektedir.

Enflasyondan kârlı çıkanlar ise üretim araçlarına sahip olan ve daha fazla kâr elde etmek için enflasyon yaratan egemen sınıflardır.

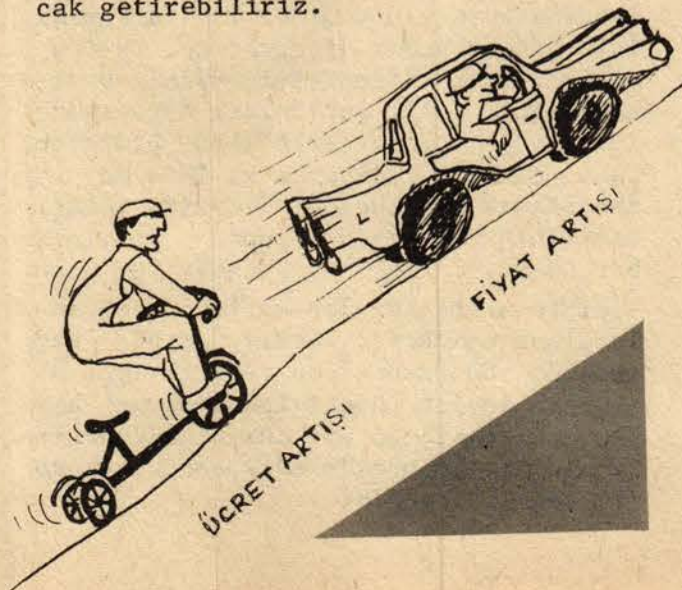
fiyat artışının sebebi nedir ?

Kapitalistler ve onların emrindeki iktisatçılar bu soruya şöyle cevap vereceklerdir:

Fiyat artışlarının nedeni aşırı mal alma isteğinden yada üretim maliyetlerindeki artışlardan, özellikle ÜCRET ARTIŞLARINDAN doğmaktadır. Fiyat artışlarının sebebi işçilerin ücret zammı almalarıdır. İşçiler ücret zammı alınca bu artış maliyete yansır, dolayısıyla fiyatlar artar ve enflasyona gidilir. Biz işçiler ne zaman ücret artışı istersek kapitalistler ve onların çıkarlarını savunan iktidarlar hep bu yük yalanla karşımıza çıkarlar.

Patronlar fiyat artışlarından işçileri ve sendikaları sorumlu tutarlar ve "enflasyonun önüne geçmek için ücretleri dondurmamak, işçilere ve sendikalara baskı yapmak gerekir," derler. Bunu kendi iktidarlarınınca savunurlar.

Oysa biz çok iyi biliriz ki, bizim daha yüksek ücret istememiz fiyatların artmasının bir SEBEBİ değil, SONUCUDUR.

YOKSULLUK DEMektir

Fiyat artışları iki sebepten ileri gelir:

1) Kârlarını aşırı bir biçimde arttırmaya çalışan tekellerin etkileri.

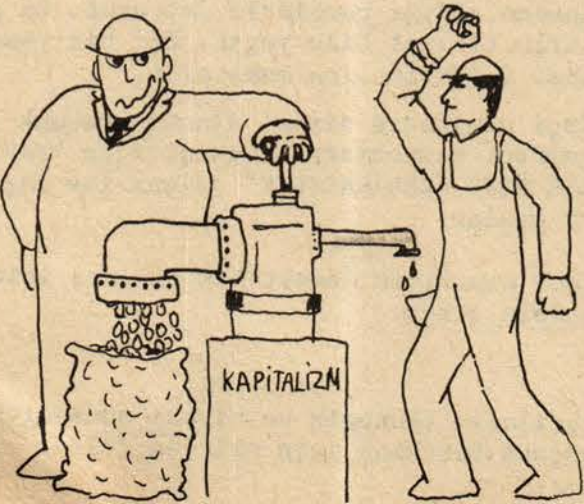
2) Kapitalistlerin çıkarlarını savunan iktidarların vasıtalı vergileri çoğaltarak ve bazı tedbirler alarak hayat pahalılığını artıran tutumları.

Tekeller, belli bir üretim dalında bütün piyasayı tek başına elinde tutan şirketlerdir, tek-el'lerdir. Tekeller ya fiyatlarda anlaşıp pazarları paylaşarak çalışırlar yada birbirleriyle rekabet ederler. Ama tekellerin amaçları daha fazla kâr etmektir. Bu yüzden aralarındaki rekabet, fiyatların düşmesine değil tam tersine yükselmesine yol açar. Tekeller fiyatları yükselerek kârlarını artırmak isterler. Tekelci durumlarından faydalanarak önce margarin kıtlığı, tüp-gaz kıtlığı, demir çimento kıtlığı yaratırlar, sonra bu malların fiyatlarını iki misli yükselterek piyasaya sürerler ve aşırı kâr ederler.

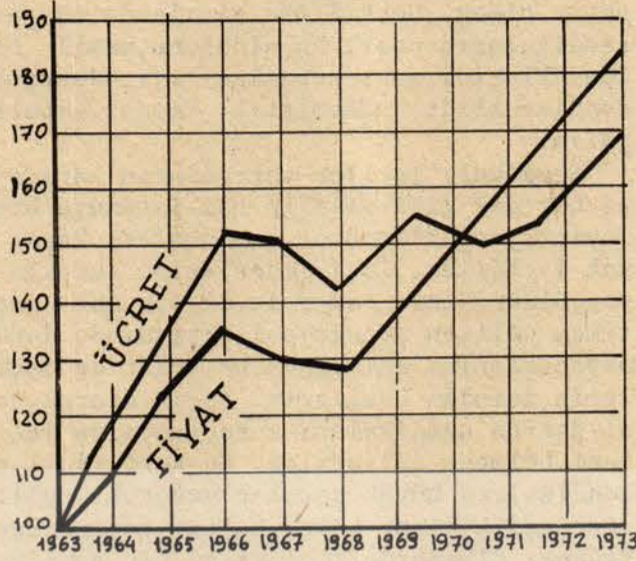
Kapitalistler ücret artışlarını zorla durduramayınca ona dolaylı yoldan saldırırlar. Kapitalistlerin çıkarlarını savunan iktidarlar enflasyon politikasına başvurarak biz işçilerin gerçek ücretlerini dolaylı olarak düşürürler.

Şeker, tütün, sigara, alkollü içkiler üzerindeki vergiyi artırırılar. PTT, ulaşım ücretlerini yükseltirler, radyo televizyon... ruhsatlarını artırırılar. İşletme vergisi gibi vergiler icat ederler. Vasıtalı vergiler çalışan kitlelerin sırtına biner, çünkü sayıları çalışmadan beleşe konan kapitalistlere oranla çok çok fazladır. Vasıtalı vergilerden amaç, bir taşla iki kuş vurmaktır. Hem gerçek ulusal gelirden işçilere daha az bir pay gitmesini sağlamak, hem de egemen sınıfların yararına işleyen devletin masraflarının daha büyük bir bölümünü emekçilere ödetmektir.

Egemen sınıfların iktidarları tarafından fiyat artışlarını kontrol için alınan tedbirler de bizim gerçek ücretlerimizi azaltan çeşitli oyunlardır.

TÜRKİYE'DE FİYAT ARTIŞLARI ÖNDE GİDİYOR

kapitalist düzen sürdüğçe enflasyon da sürecektir

Bizim ücretlerimiz, yaptığımız toplu sözleşmelerle ancak 2 hatta 3 yılda bir artar. Oysa fiyatlar hergün artar. Kapitalistler gerçek kârlarını arttırmak için fiyatları yükseltirler. Fiyatlar yükselince biz işçilerin gerçek ücretleri düşer. O zaman parasal ücretle

rimizin artması için yeniden ücret zammı isteriz. Bir miktar zam alırız da. Ama patronlar maliyet fiyatları arttı, diyerek fiyatlarını yeniden artırırılar. Bizim aldığımız zamlar yine boşa gider. Bu durum böyle sürer gider. Nereye kadar?

Görüldüğü gibi, enflasyonun tarihi görevi, kapitalistlerin, patronların toplumsal bir patlamayı önlemek amacıyla biz işçilere vermek zorunda kaldığı tavizleri ekonomik yoldan yok etmek, ortadan kaldırmaktır.

Peki, bu enflasyon belasından ne zaman kurtulacağız?

İşte burada bir sorumuz var:

Sıtma hastalığı nasıl yokedilir?

1) Sıtma hastalığını aşıl原因an sivri sinekleri teker teker yakalayıp öldürmekle.

2) Sıtma hastalığını aşıl原因an sivri sinekleri barındıran bataklıkları kurutmakla.

Hangisi doğru? Elbette ikinci cevap doğru.

Biz işçilerin sürekli fiyat artışları karşısında sendikalarla ücret zammı elde etmemiz ve gittikçe fakirleşmemiz sivrisinekleri teker teker öldürmeye benzer. Oysa bataklıkları kurutmak gerekir.

Enflasyon kapitalist düzenin bir sonucudur. Ve kapitalist düzen varolduğça enflasyon da sürecektir. Enflasyonu önlemek için enflasyonu yaratan tekel ve siyasi iktidarı ele geçirmek, siyasi iktidarda söz ve karar sahibi olmak, suyun başına geçmek gerekir. Bu da ekonomik mücadelemiz yanında siyasi mücadelemizi de sürdürmekle mümkündür ancak.

merbolin'den
murat ay

mutlu yarını biz kuracağız

Günümüz Türkiye'sinde özellikle biz işçilerin üzerinde durmamız gereken önemle bir sorunumuz vardır: "BİRLEŞMEK VE BİR BÜTÜN OLARAK HAKLARIMIZA, ÖZ GÜRLÜKLERİMİZE SAHİP ÇIKMAK VE ALMAK"

Bu sözün doğruluğunu dünyada yüzyıllardır insanca yaşama mücadelesi için canını veren binlerce emekçi zaten ispatlamıştır. Bizim bu gün yapacağımız, onların düşürmeden, çamura bulaştırmadan bize teslim ettikleri mücadele bayrağını, bizden sonrakilere, daha yücelmiş olarak teslim etmektir. Buda bütün işçilerin çıkarlarının ortak, mücadelesinin ortak olduğunun bilincine varıp, birlik, bütünlük içinde mücadele etmekle mümkün olur.

Biz işçiler tek tek yaşayamayız, örgütlü sermaye sınıfının karşısında tek tek yok oluruz, yenik düşeriz. Bizim bütün acılarımız, sevinçlerimiz ortaktır. Çıkarlarımız ortaktır. Biz ancak tek bir vücut, tek bir göz, tek bir ses hali ne geldiğimizde topluca varolabilir, mücadele edebiliriz.

Elinde iş gücünden başka hiç bir üretim kaynağı olmayan ve işgücünü patronlara kiralayarak yaşamak zorunda olan her çalışan işçidir. Ancak, sınıf bilinci olmayan, emeğin en yüce değer olduğunu, emeğin her şeyin yaratıcısı olduğun-

nu, yaratılan tüm değerlerin kendi eseri olduğunu bilmeyen, işçi sayılmaz bizim gözümüzde. Bir işçi sömürüldüğünün farkına varmışsa, sömürüyü yok etmek istiyorsa, sömürünün nereden çıktığını, kimler tarafından nasıl sömürüldüğünü bilmek zorundadır. İşte burada bizim ekonomik mücadelemizin yanında siyasi mücadele yapmamız gerektiği ortaya çıkmaktadır. Çünkü ekonomik mücadele sadece sömürüyü azaltır, yok etmez. Siyasi mücadeleyle yani devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmakla ancak layık olduğumuz yaşama kavuşabiliriz.

Biz işçiler çok acil olarak bir seçim yapmalıyız. Türkiye'de bugün iki yol vardır. Birinci yol patronların yanına, onların sömürüsüne, ikinci yol ise işçi sınıfının gerçek kurtuluşu için mücadeleye gider. Birinci yol sarı sendikalar, patron sendikalarından, patrona yağcılıktan, arkadaşlarını satmaktan, patron ve sermaye şakşakçılığı yapmaktan, grev kırmaktan geçer. İkinci yol, yani işçi sınıfının yolu ise devrimci sendikalar, patron sınıfına karşı kıyasıya mücadeleden, örgütlenmekten, koskoca bir işçi sınıfının sorumlu luğunu taşıyacak kadar bilinçlenmekten geçer. Evet arkadaşlar, devrimci sendikaların çatısı altında birleşelim ve haklarımız için savaşalım.

SERMAYENİN USAĞI SARI SARI SEBEKELERİ İYİ TANIMALIM

Kısaca söyleyecek olursak, sendikalar işçilerin bir araya gelerek patronlardan biraz daha hak alabilmek, sörümüyü geçici olarak azaltabilmek amacıyla örgütlendikleri ve ekonomik mücadele verdikleri yerlerdir.

Bu ekonomik örgütlere topluca üye oluruz. Üye olduktan sonra artık patronun karşısına tek tek değil örgütlü bir güç olarak çıkabiliriz. Sözleşme zamanı sendika patronu çağırarak, bizim isteklerimizi patrona bildirerek pazarlığa başlar. Ücretlerimize zam, sosyal haklar ve iş güvenliği ister. Fakat elbette ki patronlar bizim bu isteklerimizi kabul etmeyecektir. O zaman sendika "eğer isteklerimizi kabul etmezsen grev yaparız ve seni zarara sokarız" der. Eğer işçiler güçlüyse, bir bütün olarak hem kendilerine hem sendikaya güveniyorlarsa ve sendika da işçilerin bu bütünlüğünden eminse grev sonunda ya da greve gidilmeden toplu sözleşme imzalanır. Böylece bizler biraz daha hak koparmış ve bir soluk almış oluruz.

İşte bütün dünyada işçiler sendikaları etrafında bu amaçla toplanır ve mücadele ederler. Burada doğru ve önemli olan sendikanın işçilerle bir bütün içinde güven-

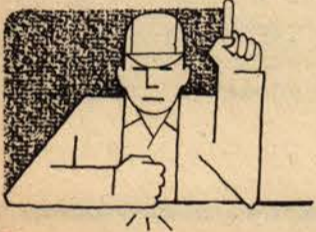
le, inançla çalışmasıdır. Ama bu her zaman böyle olmaz. Geçtiğimiz sayılarda dünyada sendikaların nasıl kurulduğunu, nasıl bölündüklerini, sarı sendikacılığı, devrimci sendikacılığı anlatmıştık. Kısaca hatırlayalım.

Sendikacı işçiler patronların karşısına bir dağ gibi dikilip hak istemeye başlayınca, onlar da önce sendikaları kapatmak istediler. İşçi liderlerini tutuklayıp, öldürdüler. Fakat işçilerin gün geçtikçe gelişen mücadelesi karşısında duramayacaklarını anlayınca, bu sefer de işçilerin içinden bazılarını satın alarak, yeni patron sendikaları kurdukmaya ve işçileri bölmeye çalıştılar. Bu kurdukları sendikalara büyük paralar vererek kendilerine sadık birer köpek haline getirdiler. Yabancı ülkelerde, işçiler bu tip sendikacılara "YELLOW DOG" derler. Bu sözün türkçesi sarı köpektir. Türkiye'de ise işçileri patrona satan, arkadaşlarına ihanet eden adamlara SARI SENDİKACI, sendikalarına ise sarı sendika diyoruz. Sarı sendikaların bir kısmı ise işyeri sendikaları adı altında toplanmıştır. Bu sendikalar iki türlü kurulurlar. İşçilerin sendikalaşma isteklerinin ve çalışmalarının yoğunlaştı-

ğını gören patron, kendi adamlarına bir sendika kurdurur ve "Alın işte sendika istediniz kurduk. Yalnız bu sendikanın üyesi olabilirsiniz yoksa sizi işten atarım" der.

Ya da işyerinde yetkili olan devrimci bir sendikadan kurtulmak için yine kendi adamlarına veya işçilerden bazılarını satın alarak bir sendika kurdurur. İşçileri geçer sendikalarından istifa ettirerek bu naylon patron sendikasına üye olma ya zorlar. Hangi çeşit kurulursa kurulsun bir işyerinde, patronların desteği, yardım ve onayıyla kurulan bu sendikalar işçilerin ekonomik mücadelesini boğazlamak birlik ve beraberliğimizi bozmak amacıyla çalışırlar ve sarı sendikalardır.

Patronlar tarafından satın alınamayan, kanları canları pahasına işçi sınıfının mücadelesini yığıtçe sürdürmeye çalışan ekonomik örgütlere ise devrimci sendikalar diyoruz. Görülüyor ki günümüzde yalnızca sendikacı olmak yetmiyor. Bizler sendikamızı seçerken bilinçli bir seçme yapmak zorundayız. Şimdi sarı sendikalar ile devrimci sendika arasındaki farklara şöyle bir göz atalım.

gerçek bir sendika üyesi nasıl davranır?

● Sendikasını adım adım, dikkatle bıkmadan izler, denetler. İşçiden kopan en iyi sendikaların bile yozlaşacağını bilir. "Çalışmalarından bana ne, başkaları uğraşsın" demez.

SENDİKASINI DENETLER

● Sendikasının her çalışmasına katılır. En küçük bir aksaklığı, hatayı acımadan eleştirir. Temsilciden genel başkana kadar işin peşini bırakmaz, sonuçlandırır. Eğer sendika hatalı yoldaysa, esas hata sendikasını denetlemeyen, mücadeleden kaçan üyelere dindir.

SENDİKASININ DISİPLİNİNE UYAR

● Görev yapmayan yöneticileri, yetkili kurullarda hatırlanmadan insafsızca eleştirir. Hatalarını sürdürmelerin bir daha seçilmemeleri için örgüt içinde yetkili kurullarda mücadele eder.

● Kaypak, üç kağıtçı, mevki hırslı olan, kulisçi, yalancı kişileri örgütten atar

- Sendikanın disiplinine harfiyen uyar Kararlarını inançla, coşkuyla yerine getirir.
- İşyerinde patrona yağcılık edenleri dikkatle izler ve arkadaşlarını da bu konuda uyarır.
- Örgütü bölmeye parçalamaya yönelik çalışmalarla mücadele eder.
- İşçileri dedikodularla, yalanlarla aldatmaya çalışanlardan hesap sorar. Bu bölücü çalışmaların hangi amaçlarla yapıldığını araştırır. Bunları sendikasına bildirir.
- Gerçek bir sendika üyesi patronlar karşısında işçi sınıfının ancak tek bir vücut olarak çıktığı zaman başarılı olabileceğini bilir.

SARI SENDİKALARLA MÜCADELE EDER

- Sendikasının çevresinde kenetlenir, örgütünü bölmeye, işçiler arasına ikilik sokmaya çalışanları iyi tanır, tanıtır.
- Sarı sendikalarla mücadele eder.
- Patronlar tarafından satın alınan ya da patrona yakınlıklarıyla tanınan adamlar tarafından kurulan sendikaların ipliğini pazara çıkarır. Durumu bilmevenlere de anlatır.

sarı sendika

İşçiler tarafından değil patronun adamları tarafından kurulmuştur. Ya da patronlar tarafından satın alınmıştır.

Sahte fişlerle yetki alır. Ya da patronun baskısıyla sendikalarına üye kaydederler.

Düşük ücretlerle ve kötü sosyal haklarla sözleşme yaparlar. Alinterimizi emeğimizi patrona peşkeş çekerler.

İşçilerin silahı olan grev hakkını kullanmaz, ya da patronun elinde stok mal varken göstermelik grevler yaparlar.

İşçileri satarak imzaladığı sözleşmeyi bile uygulamaz. Onlar için işçi alınıp satılabilen bir maldır.

Kasasını patronlardan ve şaibeli kuruluşlardan aldığı paralarla doldurur. Bu paralarla ticaret bile yapar. Her bir yöneticisi 9-10 bin lira maaş alır.

İşçi sınıfının siyasi alandan çekmek ve meydanı patronlara bırakmak için "PARTİLER ÜSTÜ SENDİKACILIK" yalanı ile işçileri oyalar.

İşçi sınıfının demokratik hakları için mücadeleye etmez.

İşçilerin ekonomik ve siyasi mücadelesini güçsüz bırakmak için elinden geleni yapar.

PATRONLAR İŞÇİLERİ NASIL BÖLERLER

Patronlar sömürü düzenlerini devam ettirmek,işçileri baskı altında tutabilmek için çeşitli yollara başvururlar. Patronlar için önemli olan karşılarında birleşmiş,tek vücut,tek kafa olmuş bir işçi kitlesi görmemektir. İşçiler kendi aralarında ne kadar bölük pölçük olurlarsa patronlar bu durumdan o kadar çok faydalanırlar. İşçileri bölmek,parçalamak,birbirine düşürmek patronların her gün başvurdukları bir yoldur. Bölünmüş, parçalanmış insanları idare etmek,onları koyun gibi gütmek çok kolaydır. Bunun için patronlar "böl,parçala ve yönet" ilkesi ile çeşitli yollarla işçilerin birliğini,beraberliğini bozup onları

rahatça baskı altında tutmaya çalışırlar.

PATRONLAR İŞÇİLERİ NASIL BÖLERLER?

● İşçileri,kendi sendikalarına karşı kışkırtarak bölmek isterler. Eğer bir işyerinde işçiler toplu halde devrimci bir sendikaya üye olmuşlarsa,kapitalistler işçileri o sendikaya karşı tahrik etmeye çalışırlar. Temsilcilerle,baştemsilcilerin,işçilerle temsilcilerin,işçi ve temsilcilerle sendika yöneticilerinin arasını açmak isterler. Bunun için çeşitli biçimlerde yalana başvururlar. Direniş kırıcılığı,grev kırıcılığı yaparlar. İşyerinde asılsız söylentiler yayarlar.

● İşçilere farklı muameleler yaparak onları bölmek isterler. Patronlar,işyerindeki işçilere farklı ücret ödeyerek, aynı özellikteki işçilere farklı işler vererek,bazı işçilerin sırtını sıvazlayarak,bazı işçilere sebepsiz prim vererek işçileri bölmeye çalışırlar.

● Sarı sendika kurdurarak işçileri bölmek isterler. Patronlar devrimci sendikaların olduğu işyerlerinde sarı sendikalar kurdurarak, gösterişli işyeri sendikaları kurdurarak işçileri iki hat ta bazan 3-4 sendika arasında bölük pölçük duruma düşürürler. Bölünmüş işçilerin kapitalistler karşısında en ufak bir mücadele gücü olamaz.

aper

● İşyerinde etnik grublaşma yaratarak işçileri bölmek isterler. Kapitalistler işyerlerinde işçilerin dostluk, akrabalık,hemşehrilik,kan bağı ilişkilerini istismar ederek onları,alevi-sünni kürt-laz-göçmen,Sivaslı-Karslı-Erzurumlu-Adanalı gibi guruplara bölerler. Özellikle temsilci seçimlerinde, sendika delegeleri seçimlerinde bu gruplaşmaları iyice tahrik ederek işçileri birbirine düşürüp onları güçsüzleştirirler.

BİLİNCİLİ BİR İŞÇİ,PATRONLARIN BÜTÜN OYUNLARINI ÇOK YAKINDAN İZLEYEREK PATRONLARIN BU OYUNLARINA GELMEMEK İÇİN UYANIK OLUP ANINDA MÜDAHALE ETMELİDİR.

devrimci sendika

İşçiler tarafından kurulmuştur,yönetimlerinde işçiler söz ve karar sahibidir.

İşçilerin istekleri doğrultusunda gerçek imzalarla,patronların her türlü engellemesine karşı yetki alırlar.

İşçilerin oyuna başvurarak,istedikleri ücret ve sosyal haklarla sözleşme yapar. Gecekte grev hakkını patronları dize getirinceye kadar kullanır.

İşçilerin söke söke aldığı hakları sonuna kadar savunur ve uygular.

İşçilerin gerçek birliğini sağlar. Haksız işçi çıkarıldığında her yola başvurarak engeller.

Bütün gelirini işçi aidatlarından ve düzenlediği bazı gösterilerden temin eder. Paraları ise yalnızca işçi sorunlarına harcar.

İşçilerin gerçek kuruluşuyolunda bilinçle nebildikleri için elindeki tüm imkanlarla eğitim yapar.

İşçi sınıfının demokratik haklarının genişletilmesi ve işçiden yana kanunların çıkması ve işlenmesi için mücadele eder.

İşçi sınıfının mücadelesinin yalnızca sendikal mücadele olmadığını,siyasi mücadelenin de gerekli olduğunu savunur ve bu yolda çalışır.

İŞTE DİSK'İN SARI SENDİKACILARA CEVABI

Sendikaları eklemek kapısı olarak gören ve üst üste yapılan iki kongredeki seçim sonuçlarını kabul etmeyen bazı kişiler, işverenlerin güdümünde,Öz Kimya-İş adlı bir sarı sendika kurdular. Bu sarı sendikayı kuran işbirlikçi kişiler, kimya işçilerini bölmek, işverenler karşısında işçileri güçsüz kılmak istediler. Bu amaçla çeşitli yalanlara başvurular. Yalancılardan biride, kurulan bu sarı sendikanın derhal DİSK üyesi olması üzerine idi. Ama yalancının mumu yatsıya kadar yandı. Ve D İ S K Genel Sekreteri Kemal Sülker, aşağıdaki belgede görüleceği gibi "DİSK seçimleri kaybedenlerin sığındığı bir yığınak değildir," diye rek bu işçi düşmanı kişileri cevaplandırdı.

DİSK

TÜRKİYE DEVİRİMCİ İŞÇİ
SENDİKALARI KONFEDERASYONU

KURULUŞ : 1967
TELEGRAF : DİSKTÖREK
TELEFON : 48 40 99 - 46 41 00 - 47 87 83
TARİH : 24 Ekim 1974
SAYI : 974/572

T.KİMYA-İŞ Sendikası
Genel Başkanlığı'na
SERİB

Barbaros Bulvarı Uluç Han No: 64 Kat 4 Beşiktaş-İSTANBUL

Kimya-İş Genel Başkanlığından alınan yazıda bazı kişilerin yeni kurdukları ve kimya işkolunda faaliyet göstermeyi amaçladıkları bir sendikanın DİSK'e üye olacağına iddia edildiği bildirilmiş ve DİSK'in görüşünün açıklanması istenmiştir. Yürütme Kurulu'nun, DİSK Anatomisindeki ilkelere ve hükümlere göre daima belirttiği inanç ve almakta olduğu kararlar özetidir:

Aynı işkolunda kurulmuş, fakat ayrı kentlerde ve bölgelerde birbirlerinden farklı, fakat birbirlerine karşı olmayan bir ve daha fazla sendika DİSK'e üye olabilir. Ne var ki DİSK, teğkil edeceği bir komisyon aracılığıyla bu sendikaların tek bir sendika halinde çalışmalarını sağlar, DİSK ilkelere ve önerilerine uymayan sendika ise DİSK'ten ihraç edilir.

Fakat DİSK üyesi bir sendikadan ayrılmış veya DİSK üyesi bir sendikanın kongresinde demokratik kurallara göre yapılan özgür seçimler sonunda yöneticiliği veya görevliliği kaybetmiş kişilerin kurdukları o işkolundaki bir sendika elbette DİSK içinde yer bulamaz. DİSK, tabanın söze ve kararlarına saygılı olanların ve kendi çıkarlarını hiçe sayıp, işçi sınıfının yüksek menfaatlerine göre çalışmayı ideal bilenlerin toplandığı bir işçi konfederasyonudur. Seçimi kaybedenlerin sığındığı bir yığınak değildir. Bilgilerinizi rica ederim.

En iyi dileklerimizle
KEMAL SÜLKER
GENEL SEKRETER

bunalımın nedeni işçiler değil, patronlardır

**SIKIYÖNETİM
DEMOKRATİK
HAKLARIMIZI
YENİDEN
ENGELLİYOR**

tulmak istediğimizde milli güvenliğe aykırı oluyor. Şunun bilirmesinde yarar vardır. Biz işçiler gerçek yurtseverleriz. Biz işbirlikçi sermayedarlar gibi yıllar boyunca ülkemizi yabancılara peşkeş çekmedik. Savaş zamanlarında karaborsacılık yaparak savaş zenginleri olmadık. Biz zeytinyağına gres yağı katarak halkı zehirlemedik. Biz bin ka zanıp bir göstererek vergi kaçakçılığı yapmadık. Biz halkın milliyetçi duygularını sömürerek savaş kısırtıcılığı yapıp, yabancı silah patronlarının milyonlarına milyonlar katmadık. Biz devletin arazisini, özel mülkiyetimizdir diye gecekonduculara satıp, sonra da yıktırarak yüzlerce insanı sokakta bırakmadık. Balığı, patlıcanı, meyveyi denizlere döküp pahallılığı halkın başına biz sarmadık. Savaş durumundayken petrol üretimini durdurarak hükümete baskıyı biz yapmadık. 12 mart döneminde 4217 işyerinde lokavt yaparak binlerce işçiyi ailesiyle birlikte aç bırakmadık.

Şayet gazete biriktirme alışkanlığınız varsa, elinizdeki son dört beş aylık gazeteleri gözden geçirin. Göreceksiniz ki günlük yayın organlarının sayılarını grev, direniş, lokavt, işçi çıkarılması gibi haberler dolduruyor. Bu olayların kimini coşkuyla, onurla, kimini ise nefretle, acımayla ama hepsini dikkatle izliyoruz.

İşçilerin demokratik ve yasal haklarını kullanabilme ve uyanmalarının göstergesi bu. Ancak yine dikkatle bakacak olursak grevlerin çoğunun sıkı yönetim tarafından durdurulmuş yada izin verilmiş grevler olduğunu görürüz.

Oysa biz bu sıkı yönetimin Kıbrıs çı kartması nedeniyle geçici bir dönem için ilan edilen, amacının ise " gelecekte dış tehlikeye karşı ülkede güvenliği sağlamak " olduğunu sanıyorduk. İlan edilen grevlerin ya da başlatılan grevlerin milli güvenliği bozucudur diye engellemesi en azından demokratik bir hakkımızın kısıtlanması açısından anti demokratik bir uygulamadır. Üstelik işçilerin patronlara karşı verdikleri, daha iyi yaşama mücadelesinin tek tarafı olarak engellemesi de doğal olarak kafalarımızda sorular uyandırmaktadır.

Bir iş yerinde patronun uyguladığı lokavt neden milli güvenliğe aykırı olmuyor da, ücretlerimize zam istediğimizde ya da sarı sendikaların elinden kur

Evet bütün bunları biz işçiler yapmadık. Biz dürüstçe, mertçe çalıştık. Hiç bir zaman sahip olamayacağımız değerleri yarattık ve karşılığında da hakkımızı istedik. Vermediler, o zaman en demokratik hakkımız olan grev yaptık. Ama bir de baktık ki grevimiz milli bütünlüğü bozucuymuş! Bu işte ters işleyen bir şey var. Daha iyi yaşamak, örgütlenmek, iyi beslenmek, öğrenmek istiyoruz. Gerçek sendikalarımızın çevresinde kenetlenerek hakkımızı almak istiyoruz. Patronlar bizi daha iyi sömürebilmek için nasıl örgütleniyor, elbette biz de sömürüyü geçici olarak azaltabilmek için ekonomik örgütlerimizde toplanacak ve mücadele edeceğiz. Bu hak alma mücadelemiz, ülkemize değil olsa patronların zararına. Ama ülke mizde patronların güvenliği koskoca 40 milyonun çıkarlarına yeğ tutulacaksa, ya da ülkemizin sahipleri üç beş patronsa o başka.

GISLAVED'de GREV

DİSK'e bağlı Lastik-İş Sendikasının Gıslaved'de TÜRK-İŞ'e bağlı Kauçuk-İş Sendikasından kurtulmak için giriştiği grev devam ediyor. Üstelik işverenin Gıslaved işçilerini yıldırma amacıyla giriştiği her türlü oyuna ve engelleme rağmen başarıyla sürüyor. Kimya-İş'li işçiler olarak yiğit Gıslaved işçilerinin grevlerini ve sarı patron sendikalarına karşı verdikleri mücadeleyi yürekten destekliyoruz. Ve biliyoruz ki Gıslaved işçilerinin mutlaka kazanacakları, alınlarının aklıyla çıkacakları bu mücadele bütün işçi sınıfının kurtuluşu yolunda atılmış bir adım daha olmaktadır.

BU SORULARI ÇÖZEN VE KİMYA-İŞ BASIN BÜROSUNA İLETEN ÜYELERİMİZ ARASINDA ÇEKİLECEK KURADA KAZANAN 3 İŞÇİ ARKADAŞA SENDİKAMIZ BİRER KİTAP ARMAĞAN EDECEKTİR.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												

SOLDAN SAĞA:

1) Sermayedarların felsefesi idealizmin zıddı olan, işçi sınıfının felsefesi. Bu felsefeye göre, dünya görebildiğimiz, dokunabildiğimiz, ölçebildiğimiz maddelerden meydana gelmiştir. Dünyada maddeden maddenin hareket ve değişim kanunlarından başka bir şey yoktur. Tabiatıta gördüğümüz gibi herşeyin başı maddedir. Dü şüncelerimiz, bilicimiz (şuurumuz) madden sonra gelir ve biz bu dünyayı tanıyabiliriz. Bu dünyada bizim için bilinemeyecek bir şey yoktur. Biz işçilerin dünya görüşü, türkçesi maddecilik. 2) TER Sİ, yıl. • Siyasi, hukuki, ahlaki, dini, felsefi... görüşleri, kurumları içine alan ÜSTYAPIYI belirleyen, toplumun ekonomik yapısını teşkil eden üretim ilişkilerinin tümü, ekonomik temel. Bu ekonomik temelde bir değişiklik olmadan işçi sınıfı

mutfak gaz'da uyuşmazlık

BİLDİĞİ GİBİ MUTFAKGAZ'DA BAŞLAYAN TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ, İŞÇİLERİN İSTEKLERİNİN VERİLMEMESİ ÜZERİNE UYUŞMAZLIKLA SONUÇLANMIŞTI. 5 KASIMDA BAŞLAYAN UZLAŞTIRMA KURULU TOPLANTISINDA ÜÇÜNCÜ TARAFSIZ ARACI DA SEÇİLMİŞTİR. KURUL EN KISA ZAMANDA TOPLANARAK UYUŞMAZLIK MADDELERİNİ GÖRÜŞECEKTİR. BU KONUYLA İLGİLİ OLARAK KONUŞTUĞUMUZ ARKADAŞLAR, MÜCADELEYE KARARLI OLDUKLARINI VE İSTEKLERİ KABUL EDİLMEZSE MUTLAKA GREVE GİDECEKLERİNİ SÖYLEDİLER

faşizme rağmen İspanya'da grevler yoğunlaşıyor

Grevlerin yasaklandığı ve çok uzun senelerdir halkın faşist bir yönetim altında, hertürlü demokratik hakkın - dan mahrum yaşatıldığı İspanya'da, FA SA-RENAULT Otomobil Fabrikasında işçilerin ücretlerine zam istemesi üzerine patron lokavt ilan etmiştir. İşçilerin açlık ve sefaletle mahkum edilmesi demek olan lokavtın serbest, grev hakkının ise yasak olduğu ülke de Renault patronunun aldığı bu karar üzerine, aynı şirkete bağlı fabrikalarda çalışan işçiler de, lokavta uğrayan 13 bin 600 işçi için dayanışma grevine gitmişlerdir. Toplam olarak 30 bin işçinin katıldığı grev hala devam etmektedir. Bu arada polislerle yapılan çatışmalarda bir çok işçi yaralanmış ve işçileri grev yapmaları için kışkırttıkları gerekçe - siyle 47 sendikacı ve 170 işçi lideri tutuklanmıştır.

HİNDİSTAN'DA BURJUVAZİ İŞÇİLERİ KURŞUNLATIYOR

Hindistanın Doğusundaki Bihar Ayaletinde, geçtiğimiz haftalarda başlayan genel grev sırasında polis işçilerinin üzerine ateş açarak, beşten fazla işçinin ölümüne, yüzlerce işçinin de yaralanmasına sebep olmuştur. Bir çok işçinin de tutuklandığı genel grev sırasında hayat felce uğramış, bütün işyerleri, resmi daireler çalışamaz duruma gelmiş ve haberleşme kesilmiştir. Genel grevin, işsizliği, hızla yükselen hayat pahalılığını ve gün geçtikçe artan suistimalleri protesto amacıyla başlatıldığı açık-

lanmıştır.

Bilindiği gibi son bir kaç yıldan beri özellikle geri kalmış ulusları Afrika ve Asya halklarını kırıp geçiren kuraklık ve açlık tehlikesi karşısında en büyük kayıpları veren ülkelerden bir tanesi de Hindistandır. Nüfusun çok kalabalık olması, emperyalist ülkelerin sürekli istilasını altında kalması ve doğal kaynaklarının yabancılar tarafından sömürülmesi, çok yakın zamanlara kadar savaş için de bulunması Hindistanda sefaletle işsizliğe ve açlığa yol açmıştır.

finin kurtuluşu gerçekleşemez, devrim olamaz. 3) Para aracılığı olmadan malları değiştirme, değiş-tokuş, trampa. • Yüz metre karelik bir alan ölçüsü. 4) Laboratuvarlarda, makinada, tezgahta işimize yarayan, yani çalışırken, üretirken kullandığımız el aracı. • Bırakma, ayrılma. • Karadeniz'de bir ilçemiz. 5) Dişi ile meşhur hortumlu bir hayvan. • Kötü. • Bir renk. 6) Bir şeyin geçtiği yerde bıraktığı belirti. • Kapitalizmin en son aşaması olan emperyalizm döneminde ortaya çıkan, işçi sınıfını ve tüm emekçileri daha fazla sömürebilmek amacıyla birçok şirketi içinde toplayıp, onların hisse senetlerine sahip olarak onları yöneten, günümüz Türkiye'sinde, halkımızın elinde ki ufak tefek paraları toplayıp o paralarla daha çok para kazanmak için yalandan "halka açılıyor" diyen şirketler şirketi. Mesela Vehbi Koç böyle bir şirketler şirketi kurmuştur. 7) Damarlarımızda dolaşan. • Batı Anadolu'da zeybek • Utanma. Onsuz olan bir insan için "... namus tertemiz derler. Yalnızca daha fazla kâr peşinde koşan patronların yaptıklarını anlatırken biz "... yılı değil, kâr yılı" deriz. 8) Kira. • TERSİ, bir işçinin işten çıkarılması halinde işçiye tanınan süre. 9) Üretim araçları üzerinde özel mülkiyete sahip olan, biz işçileri çalıştırarak ürettiğimiz artıdeğere " bu benim kârım, hakkım" diyerek haksızca el koyan, durumu bozulmasını diye işçi sınıfını ekonomik ve siyasi baskı altında tutmak isteyen, çalışmadan yaşayan, beleşçi, asalak, gerici bir kişi, patron, sermayedar. 10) Çocuklara anlatılan hikaye; boş söz, yalan. Hakkımızı istediğimizde patronlar bize yalan söylerken "bu'lara karnımız tok," deriz • Su (eski dilde) • Bir hayvan.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1) Herşeyi ruhlara izah eden, dünyanın ve maddelerin değiştiğini reddeden, olayları hep birlikte değil, tek tek ve birbirinden kopuk olarak yorumlayan, kapitalistlerin dünyaya bakış tarzı. Bu bakış tarzına göre, eşyalar, insanlar, düzenler değişmez, kesin şeylerdir. Oysa tabiatı gözlersek her şeyin değiştiğini, hareket ettiğini görürüz. Ağaçlar büyür, çocuk -

lar gelişir, biz değişiriz, yaşlanırsak, el biselerimiz, ayakkabılarımız eskir, düzenler değişir, Kapitalist düzen sosyalist düzene yerine bırakır. Patronların bu dünyaya bakış tarzı bilimsel değildir ve işçi sınıfının olaylara bakış tarzı olan diyalektiğin zıddıdır. 2) Sentez ile birlikte insanın bilgi edinmesinde önemli rolü olan, karmaşık bir bütünü zıt parçalarına ayırarak hem ayrı ayrı hem de birbirlerine ilişkili olarak onları incelemek amacıyla yapılan işlem, çözümlenme, tahlil etme. Bu işlem daha basit olarak kimya laboratuvarlarında madde deleri tahlil etmek için de kullanılır. • Pencereye takılan. 3) Kapitalizmin emperyalizm aşamasında şirketler arasında ki rekabeti yok edip ürün fiyatlarını yüksek tutarak işçi sınıfını ve tüm emekçileri daha fazla sömürmeyi amaçlayan, bir malın yapımını tek başına elinde bulunduran şirket, inhisar. • Ört. 4) Bir erkek adı. • Aç gözlü, gözü doymaz, hırslı, muhteris. Sürekli daha fazla kâr peşinde koşan, biz işçileri daha fazla sömürebilmek için çeşitli yeni yollar bulan patronların hepsine birden biz öyle deriz. 5) Bir iş için ayrılan sermaye, yatırım. Sendikamız ileride yapacağımız grevlerde kullanılmak üzere böyle sine bir "grev ..." u kurmuştur. Her yıl başında bu mali kaynak için sendikamıza birer yevmiye para veririz. • TERSİ, bir binek hayvanı. 6) TERSİ, dünyanın uydusu, yılın onikide biri. • Telgraf sözünün kısaltılmışı. • Köpek yiyeceği. 7) Şili'de halk cephesinin eski önderi olan, oyla başa gelerek düzeni değiştirmek isteyen, "marksist" olarak tanımlanan, fakat çıkarları sarsılan İTT gibi uluslararası emperyalist şirketler CIA ve Şili'nin satılık subaylarıncı 1973'deki bir darbe ile görevden zorla uzaklaştırılıp hunharca öldürülen namuslu bir devlet adamı. 8) Litrenin kısaltılmışı. • Bir erkek adı. • TERSİ, müzikte bir nota. 9) Çıkarılacak bir kanunla kurulması düşünülen, işçileri hisse sahibi yapıp onlara kâr dağıtacağı söylenen gerçekte işçilerin ücretlerinden kesilecek paraları toplayıp onları büyük bir sermaye halinde isverenlerin hizmetine

sunacak olan ve böylece işçileri kandırıp onların bilinçlenmelerini önleyecek olan İşçi Yatırım Bankasının kısaltılmışı. • TERSİ, esasen, soy bakımından. 10) Tavlada atılan kemik. • Gümüşün simgesi • İşçi sınıfının çok az gördüğü bir besin. 11) Artık hiçbir gücü kalmamış olan bir siyasi parti. • Yayla atılan demir yada tahta çubuk. • Çok kısa zaman. 12) Sendikamız Kimya-İş'in üyesi olduğu Roche, Pfizer, Abbott gibi çokuluslu şirketlere karşı uluslararası işçi dayanışması ile onları dize getiren Uluslararası Kimya ve Genel İşçi Sendikaları Federasyonunun kısaltılmışı. • Kapitalizmin can çekişen dönemi olan emperyalizm döneminde piyasaya hakim olmak ve böylece emekçileri daha fazla sömürebilmek için rakip şirketlerle anlaşarak yada onların hisse senetlerini satın alarak sürekli büyüyen dev şirket.

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECEYİ DOĞRU ÇÖZEN AŞAĞIDA İSİMLERİ YAZILI ÜYELERİMİZİN KİTAPLARINI ALMAK ÜZERE SENDİKEMİZE GELMELERİNİ RİCA EDERİZ. BU SAYIDAKİ BİLMECEYİ ÇÖZEN ARKADAŞLAR GAZETEMİZİ BİRİKTEYORLARSA CEVAPLARI BİR KAĞIDA DA ÇİZEREK GÖNDEREBİLİRLER.

A. İbrahim Şerbetçi, Sait Yıldırım, Hikmet Karahan, İbrahim Öztürk, Vezir Yeter, Murat Ay, Yaşar Çakın, Yazgül Yılmaz, Sabahat Arkut, Şevkiye Mayil Fatma Kaya, Hüseyin Karahan, Kemal Gür, Ziya Top.

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	K	A	P	I	T	A	L	I	Z	M	F
2	İ	Ş	S	Ö	M	Ü	R	Ü	L	A	
3	T	Ü	S	A	K	I	L	A	Ş		
4	K	E	M	E	S	G	E	M	I		
5	E	M	E	K	Ç	A	E	T	Z		
6	L	I	R	A	K	A	R	R	O	M	
7	A	R	B	A	N	K	A	L	A	R	
8	Y	K	I	R	A	Ç	E	K	Ç		
9	İ	C	A	R	E	L	E	L	A		
10	D	E	V	A	T	A	E	R	K	I	L

TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ DEVAM EDİYOR CARLO ERBA'da

CARLO ERBA İlaç Fabrikasında toplu sözleşme görüşmeleri devam etmektedir. Üyelerimiz tam bir birlik ve beraberlik içinde ilaç sanayinin örnek sözleşmesini yapmak kararında olduklarını belirtmektedirler.

KİMAS'da

KİMAS Fen Adi Komandit Şirketi ile devam eden toplu sözleşme görüşmelerini de üyelerimiz tam bir kararlılıkla bekliyorlar.

NECAT BOYA'da

NECAT BOYA Fabrikasında toplu sözleşme görüşmelerine devam etmektedir.

Dinçer Doğu ICF'nin Cenevre'deki toplantına katıldı

Kimya-İş'in üye olduğu Uluslararası Kimya ve Genel İşçi Sendikaları Federasyonu, ICF'in Yönetim Kurulu toplantısına katılmak üzere Cenevre'ye giden Genel Başkanımız Dinçer Doğu yurda dönmüştür.

Bugüne kadar çeşitli biçimlerde yurt dışına çıkması engellenen Dinçer Doğu'ya yetkililer sonunda pasaport vermek zorunda kalmışlardır. Cenevre'de ICF'in Yönetim Kurulu toplantısına katılan Dinçer Doğu daha

sonra ICF Kodak Daimi Konseyi'nin çalışmalarına katılmıştır. Konseyde Uluslararası şirketler arasında belli başlı sendika düşmanı şirketlerinden biri olan Kodak şirketine karşı uluslararası planda bir işçi dayanışması gerçekleştirmek için karar alınmıştır.

Cenevre'den sonra Almanya'ya geçen Genel Başkanımız orada sendikal çalışmalar hakkında araştırmalarda bulunup yurda dönmüştür.

SELVER'de

SELVER (GÜNEŞ Deterjan) işyerinde Sen-

dikamız toplu sözleşme yapma yetkisini almış ve işverenle ilk toplantı yapılmıştır. Toplu Sözleşme görüşmelerine önümüzdeki günlerde devam edilecektir.

MARSHALL İŞÇİLERİ GEÇMİŞTEN DERS ALIP

GELECEĞE UMUTLA BAKIYORLAR

Geçtiğimiz ay içinde Marshall Boya fabrikasında işçi arkadaşlarla bir sohbet toplantısı düzenledik. Topluca ve tek tek konuştuğumuz arkadaşlar fabrikalarıyla ilgili sorunlarını dile getirdiler.

Daha önce yapılan bölgesel toplantılar ve genel toplantılardan edindiğimiz deneylerle gördük ki Marshall işçi

si günbegün sancılarını daha da sıklaştırmakta, bilinçlenmektedir. Yeni fabrikanın üretime geçiş döneminde ortaya çıkan, eski işçilerle yeni işçiler arasındaki farklılıklar giderilmiştir. Bütün arkadaşlarımız işçilerin hedefinin bir olduğunu görerek hareket etmenin bilinci içindeydiler. Artık eskisi gibi birliği bozucu yolda çaba gösterenlere yüz vermiyorlar, yarınlarına umutla

bakıyorlardı. Kimya-İş Sendikasının, işçilerin omuz-omuza olduğu örgütlü hareket ettiği yerlerde neler yapabildiğini iyice anladıklarını söylüyorlardı.

Şimdi Marshall işçisi önümüzdeki toplu sözleşme dönemine birlik beraberlik içinde ve örgütlerine daha sıkı kenetlenmiş olarak hazırlanıyorlar. Evet, geçmişten ders alarak geleceğe umutla bakıyorlar.

TÜRKİYE KİMYA İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA SAHİBİ: DİNÇER DOĞU ● YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: NURDAN ORPEN ● TEKNİK DÜZEN: KİMYA-İŞ EĞİTİM SEKRETERLİĞİ ● ADRES: KLOD FARER CADDESİ 12/3 CAĞALOĞLU/İSTANBUL ● TELEFON: 22 91 30 ve 27 70 42 ● ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR ● AYDA BİR YAYINLANIR MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR ● BASKI: KARACA OFSET 25 KR.

Son Baskı tarihi 9. Kasım 1974